

рѣхъ на Младена, что е такъвъ недостоенъ войводѣ въспоставилъ; и най-после това достоинство даде ся на другъ единъ ~~мо~~-способенъ заповѣдникъ, по имя Хаджи Никола. Обаче и тойзи неможе много да помогне; той направи единъ обкопъ на долный-тъ край на тоя островъ, и чтомъ излѣзохъ Турцы-тъ помѣжду градъ-тъ и обкопъ-тъ и ся явихъ предъ очи-тъ имъ, тоя часть избѣгахъ изново: нѣкои на гиміи, нѣкои на канцы а нѣкои на даски; съ еднаж думѣ кой кѣдѣ стигна плаваше, и гледаше да избѣгне турско-то отмѣщение, и на аустрійско обрежие презъ Дунавъ-тъ да избави себе си. Хаджи Никола уловихъ живъ и го заклахъ. До Смедерево чакъ ние смѣялъ никой да излезе на Турцы-тъ на срѣщѣ.

Както что ся бѣхъ тыя Турцы тукъ на Дунавъ-тъ много осилили и направили толкова злочинія, тѣмъ сѣщо и отъ другъ странѣ оныя на Моравѣ бѣхъ разбили Сърбы-тъ. Великій Везиръ Чурджитъ паша нещеше сега ни толкова да ся бави при Делиградъ, колко-то ся бави 1810. годинѣ на това мѣсто, нѣ остави едно отдѣление отъ войнство-то си за да обседне и привзѣме тыя тукъ обкопы; а той самъ съ едно по-голѣмо отдѣление войнство трѣгна по дѣсно-то обрежие на Морава на доло. Младенъ като си осѣщаше силѣ-тъ че неще може никакъ да стои на това голѣмо войнство на срѣщѣ, безъ да ся труди да му припречи пѣть-тъ, почна да измѣква назадъ, и така великій Везиръ привзѣ безъ никакъвъ трудъ всички-тъ мѣста на длѣжъ край рѣкѣ Моравѣ. Въ село Петкѣ съюзи ся той още съ нѣкой си капетан-пашѣ, и близу до